

door Herman Michiel
3 februari 2021

Vraag aan honderd mensen wat de Duitse Groene partij denkt over meer uitgaven voor bewapening, operaties in het buitenland of de stationering van Amerikaanse kernbommen op Duits grondgebied en ik denk dat minstens negentig zullen antwoorden dat die er vanzelfsprekend tegen zijn. Niets lijkt verder af te staan van een duurzaam gebruik van grondstoffen dan meedoen aan de absurde bewapeningswedloop, om nog niet te spreken van hoe kernwapens zich verhouden tot een zorgzaam omgaan met onze kwetsbare planeet. Een blik op de [website](#) van de groene parlementsleden in de Bundestag laat niets anders vermoeden: *“Wir Grüne im Bundestag stehen für Frieden, Abrüstung, kooperative Sicherheit und eine Kultur der militärischen Zurückhaltung.”* (Wij staan voor vrede, coöperatieve veiligheid en een cultuur van militaire terughoudendheid.)

De tien op de honderd die niet zo onmiddellijk overtuigd zijn van het antimilitarisme bij de Grünen zullen u dan waarschijnlijk vertellen dat het hun buitenlandminister Joschka Fischer was die in 1999 voor het eerst sinds de Tweede Wereldoorlog terug Duitse militairen buiten de grenzen stuurde om deel te nemen aan de NATO-aanval op Kosovo. Twee jaar later, nog steeds onder de SPD-Grüne regering van Gerhard Schröder, stuurde Fischer Duitse troepen naar Afghanistan. Maar dat is toch al weer lang geleden, en er was indertijd toch ook veel kritiek op Fischer's politiek.

Natuurlijk, zoals de groenen (en sociaaldemocraten) in heel Europa zijn ook de Duitse groenen traditionele voorstanders van de NATO. Velen doen dat gelaten, omdat men nu eenmaal 'realistisch' moet zijn, maar er zijn ook meer fervente verdedigers die om meer ambitie vragen. Letterlijk: [More Ambition, Please! Toward a new Agreement between Germany and the United States](#) is de titel van een oproep die medio januari werd gepubliceerd en mee werd ondertekend door Ellen Ueberschär, medevoorzitter van de denktank van de Duitse groene partij, de Heinrich Böll Stiftung. Ondertekenaar Ueberschär verkeert daardoor in het gezelschap van generaals, vertegenwoordigers van Duits-Amerikaanse denktanks (German Marshall Fund, Brookings, Atlantik-Brücke...) en andere 'veiligheidsspecialisten', en onderschrijft het standpunt dat "deelname aan de nucleaire bewapening een essentieel element is van de strategische band tussen trans-Atlantische partners". De oproep valt samen met de personeelwissel in het Witte Huis, dat met Biden terug een salonfähige bewoner heeft waar het hele Europese establishment zaken wil mee doen.

De steun aan de oproep vanuit de groene denktank ('in eigen naam', zo gaat dat nu eenmaal) is geen vergissing of overhaaste bevestiging. Ueberschär publiceerde enkele dagen na het verschijnen van de oproep samen met Patrick Keller, de vicevoorzitter van de *Bundesakademie für Sicherheitspolitik*, een [opiniestuk](#) in *Der Tagesspiegel* waarin, met enig omhaal van woorden over het 'democratisch ideaal van het Westen' en 'mensenrechten', de bedoeling voor het grote publiek wordt duidelijk gemaakt. De Europese NATO-landen, Duitsland in de eerste plaats, verhogen hun inspanningen op het gebied van conventionele bewapening, wat de Amerikaanse vrienden meer ruimte geeft om ons hun nucleaire bescherming te blijven aanbieden (" zolang er nucleaire mogendheden zijn buiten de NATO"). We treden ook samen op tegenover de Chinese machtspolitiek. Een beetje overbodig lijkt de wens om het vlug eens te worden over trans-Atlantische data-overdracht, aangezien de NSA toch al volledig inzicht heeft in het Europees dataverkeer. Er klinkt zelfs enige kritiek op de geopolitieke ambities van de

Europese Commissie, die het volgens de auteurs te vaak heeft over haar 'strategische autonomie'; integendeel, zeggen Ueberschär en Keller, we moeten Amerika in Europa houden, met alle voordelen dat dit voor de politieke stabiliteit van het continent en bijgevolg voor Duitsland brengt. In deze context is het misschien ook niet toevallig dat sinds Ueberschär de Böllstichting leidt de subsidies die haar organisatie traditioneel aan de ban-de bom vredesorganisaties [ICAN](#) gaf [weggevalen](#) zijn.

Hoe representatief is het standpunt van Ueberschär voor de Duitse Groenen? Er kwam vanuit de partij nogal wat kritiek op haar stellingname. De partijvoorzitters Baerbock en Habeck schreven enkele dagen later in de FAZ, zonder evenwel naar de Böllstiftung te verwijzen, een eigen [uitnodiging](#) naar Biden toe, die veel in het midden laat. Moeten de militaire uitgaven verhogen? Antwoord: het jarenlange debat over de 2% was 'substantzlos'. Kernontwapening? Er moet dringend een akkoord met Iran komen en een nucleair opbod in het Nabije Oosten moet verhinderd worden... De gewezen groene minister Jürgen Trittin [ergert](#) zich aan het standpunt vanuit de Böllstichting. Van aftreden of terechtwijzing is echter nergens sprake, en binnen de Grünen zijn er ook wel zwaargewichten die het met Ueberschär ongetwijfeld eens zijn. Zo is er het europarlementslid Reinhard Bütikofer, [medeoprichter van de Inter-Parliamentary Alliance on China \(IPAC\)](#), een rabiaat antichinese trans-Atlantische alliantie van parlementsleden, met o.a. de Republikeinse *neocon* senator Marco Rubio.

Wat het vervolg is van dit alles binnen de Duitse Grünen valt af te wachten. Maar men mag niet vergeten dat er op 26 september Bondsdagverkiezingen zijn, en dat er fel op gespeculeerd wordt dat Bündnis 90/Die Grünen (zoals de partij officieel heet) kans maakt om in de daaropvolgende coalitie te zitten. Geen sprake van dat de CDU/CSU zou in zee gaan met een partij die niet de volledige geloften van het Atlantisme heeft afgelegd! Op het lagere niveau van de deelstaatregeringen heeft de NATO-liefde van Grünen en SPD zelfs gevolgen [binnen Die Linke](#), waar de meest regeringsgeile elementen ervoor pleiten om het 'strakke' anti-NATO standpunt te laten vallen.

Consequent links weet nu in ieder geval hoe het zich van het 'extreme centrum' kan onderscheiden...

Hits: 85

Dit delen:

[Facebook](#)

[Twitter](#)